

ZÁVĚR

V této práci jsme se pokusili zpracovat problematiku používání alendronátu a risedronátu při léčbě postmenopauzální osteopenie a osteoporózy u pacientek poradenských pracovišť - osteocenter a u pacientek ambulantních lékařů – revmatologů a ortopedů.

Z našich výsledků jsme vyvodili následující závěry:

- Při používání risedronátu, v běžné praxi ve výše uvedených zařízeních, je míra výskytu gastrointestinálních subjektivně vnímaných nežádoucích jevů (GIT sNJ) nižší než u alendronátu.
- Výskyt sNJ snižuje compliance pacientek k užívání léčiva, ale není hlavním důvodem noncompliance.
- Některé z pacientek, které přeruší léčbu kvůli výskytu sNJ, tolerují terapii jiným léčivým přípravkem, který obsahuje stejnou nebo odlišnou léčivou látku ze skupiny bisfosfonátů.
- Je třeba motivovat pacientky k dodržování doporučení k užívání bisfosfonátů (zejména starší pacientky) a pravidelnému užívání léčiva, compliance nedosahuje optimálních hodnot.

